

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6C/146/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322203491
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:8322203491.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobkyne A. B., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XX, zastúpenej JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom so sídlom Štefánikova 22, Humenné proti žalovaným 1. D. B., nar. XX. X. XXXX, bytom D. XXX, zastúpenému JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Kalininova 675, Humenné, 2. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Groupe, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 o náhradu škody a sťaženie spoločenského uplatnenia takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je povinný uhradiť žalobkyňi 396,42 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní uhradiť žalobkyňi 39,524 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že zaplatením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. Žalobu v časti o zaplatenie 707,32 eur zamietá.

IV. V prevyšujúcej časti konanie zastavuje.

V. Žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobkyňi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 11. 11. 2022 podala žalobkyňa na tunajší súd žalobu a žiadala, aby žalovaní v 1 a 2. rade boli zaviazaní uhradiť jej spoločne a nerozdielne 364,-- eur a nahradiť trovy konania.

Žalobu podala na tom skutkovom základe, že dňa 21. 1. 2020 došlo k dopravnej nehode medzi E. F. G. H. C., pri ktorej vodič osobného motorového vozidla Škoda Octavia Combi, EČ: F., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej v 2. rade, žalovaný v 1. rade, prešiel so svojím motorovým vozidlom do protismernej časti, čím vytvoril kolíziu situáciu a došlo k zrážke s osobným motorovým vozidlom Volkswagen Polo, ktoré viedla žalobkyňa.

Žalovaný v 1. rade bol v súvislosti s dopravnou nehodou uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/88/2020 z 6. 9. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 10To/41/2021 z 13. 4. 2022.

Keďže motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, malo uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení so žalovanou v 2. rade, žalobkyňa uviedla, že škoda, ktorá jej bola spôsobená žalovaným v 1. rade, má byť uhradená žalovanou v 2. rade ako poisťovateľom.

2. K výške uplatneného nároku žalobkyňa uviedla, že v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, musela absolvovať kúpeľnú liečbu v období od 14. 10. 2020 do 11. 11. 2020. V uvedenom období bola na území Slovenskej republiky mimoriadna situácia v dôsledku pandémie v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19 a vzhľadom k tomu, že mala problémy s imunitou, bola nútená si počas kúpeľnej liečby uhrádzať poplatok za samostatnú izbu. V súvislosti s poškodením zdravia jej vznikla škoda, lebo bola nútená vynaložiť finančné prostriedky na úhradu poplatku za samostatnú izbu počas kúpeľnej liečby a to vo výške 364,-- eur. Žiadala, aby súd na náhradu škody zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade a to spoločne a nerozdielne.

3. Na rovnakom skutkovom základe podala žalobkyňa na tunajší súd dňa 2. 1. 2023 voči tým istým žalovaným aj žalobu, ktorou žiadala, aby boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť jej 22.365,98 eur a trovy konania. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 5C/1/2023.

Výšku uplatneného nároku odôvodnila tým, že v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou si u žalovaných uplatňuje liečebné náklady vo výške 899,66 eur, náklady za odťah vozidla 50,-- eur, náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia za 855 bodov vo výške 20.709,-- eur a stratu na zárobku počas práceneschopnosti od 27. 1. 2020 do 31. 12. 2020 vo výške 707,32 eur.

4. Uznesením č. k. 6C/146/2022-75 z 19. 4. 2023 súd spojil na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6C/146/2022 a 5C/1/2023 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 6C/146/2022.

5. Nárok na náhradu škody spôsobenej žalobkyňu uhradením doplatku za samostatnú izbu počas kúpeľnej liečby žalovaní v 1. a 2. rade neuznávali, ale s prihliadnutím na predbežné právne posúdenie súdu, žalovaná v 2. rade svoje stanovisko prehodnotila a sumu 364,-- eur vyplatila na účet žalobkyne.

Na pojednávaní dňa 8. 2. 2024 žalobkyňa v tejto časti zobrala žalobu späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že žalovaní v 1. a 2. rade so späťvzatím žaloby a zastavením konania súhlasili. Súd ohľadne nároku na náhradu škody vo výške 364,-- eur dokazovanie nevykonával a v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti konanie zastavil.

6. K nárokom uplatneným pôvodne v konaní sp. zn. 5C/1/2023 sa žalovaný v 1. rade vyjadril tak, že žaloba bola podaná predčasne, lebo nárok na vyplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.709,-- eur žalobkyňa uplatnila u žalovanej v 2. rade výzvou zo dňa 7. 11. 2022 a v čase podania žaloby na súd likvidácia poisťnej udalosti zo strany žalovanej v 1. rade ešte nebola ukončená.

Pri ostatných uplatnených nárokoch nebolo preukázané, akým spôsobom predložené pokladničné doklady súvisia so zabezpečením liečby žalobkyne a napríklad nákup minerálnych vôd vôbec s liečbou nesúvisí. Z množstva predložených pokladničných dokladov nie je zrejmé, čo bolo predmetom nákupu a pre ich nečitateľnosť sa k nim nie je možné vyjadriť. Žalobkyňa rovnako tak nepreukázala účelnosť nákupu paliva vo výške približne 364,-- eur. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

7. Žalovaná v 2. rade vzniesla námietku premlčania pri uplatnení nároku na náhradu straty na zárobku za obdobie od 27. 1. 2020 do 31. 12. 2020. Pokiaľ ide o náklady spojené s liečbou, žalobkyňa v trestnom konaní uplatnila sumu 896,66 eur a v danom konaní žiada 949,66 eur. Predložené dôkazy sú nečitateľné a nie je z nich možné zistiť, aká suma bola reálne vynaložená na liečbu žalobkyne. Žalobkyňa v likvidačnom konaní nepredložila všetky požadované dokumenty a nepreukázala dostatočne vznik nároku na náhradu nákladov spojených s liečením a preto žalovaná v 2. rade nepriznala vyplatenie poisťného v žalobkyňou požadovanej výške.

Nárok na vyplatenie sumy 50,-- eur za odťah vozidla nie je zo strany žalobkyne oprávnený, lebo nebola vlastníkom motorového vozidla a tento nárok bol zo strany žalovanej v 2. rade vyplatený pani F. B..

K nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia sa žalovaná v 2. rade vyjadrila tak, že zadala vypracovanie posudku spoločnosti Forensic SK a po jeho predložení o tomto nároku rozhodne.

8. Žalobkyňa k vyjadreniam žalovaných v 1. a 2. rade uviedla, že žalovanú v 2. rade vyzvala na dobrovoľné plnenie výzvou z 7. 11. 2022, ale likvidácia poisťnej udalosti nebola ukončená a žalobkyňa o priebehu likvidačného konania nebola upovedomená.

Pohonné hmoty boli zakúpené za účelom účasti žalobkyne na rehabilitačných cvičeniach, ktoré absolvovala. Sumu 50,-- eur si naďalej neuplatňuje, lebo náklady na odťah vozidla boli uhradené jej matke ako oprávnenej osobe.

V ďalšom uviedla, že si naďalej uplatňuje náklady na zakúpenie liekov, ktoré v danom podaní špecifikovala a uviedla, na aký účel sa používajú.

Nesúhlasila s názorom žalovanej v 2. rade, že nárok na náhradu straty na zárobku je premlčaný, lebo žaloba bola podaná na súd dňa 30. 12. 2022.

9. V ďalšom vyjadrení žalovaný v 1. rade poukázal na ust. § 15 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, z ktorého je zrejmé, že poškodený je oprávnená si svoj nárok uplatniť priamo proti poisťovateľovi, pričom je povinný tento nárok preukázať. Pri uplatnení liečebných nákladov vo výške 949,66 eur žalobkyňa nepredložila požadované doklady a nepreukázala účelnosť vynaložených nákladov a navyše žaloba bola uplatnená predčasne, lebo ešte nedošlo k likvidácii poisťnej udalosti. Žalovaný v 1. rade považoval za neúčelne vynaloženú sumu 350,-- eur na nákup pohonných hmôt za účelom vykonania ciest na rehabilitácie, ktoré žalobkyňa absolvovala, vzhľadom na vzdialenosť jej bydliska od miesta vykonania rehabilitácií.

10. V ďalšom svojom písomnom vyjadrení žalovaná v 2. rade zotrvala na vznesenej námietke premlčania a nepreukázala nároku na úhradu nákladov spojených s liečbou, ale uhradila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uviedla, že dňa 9. 3. 2023 zaslala na účet žalobkyne sumu 19.375,-- eur, pričom na základe odborného posúdenia uznala bodové ohodnotenie vo výške 855 bodov, ale nestotožnila sa s hodnotou 1 bodu tak ako ho vyčíslila žalobkyňa. Poukázala na výšku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v r. 2020, ktorá bola 22,66 eur a násobkom 855 bodov vyplatila žalobkyňi 19.375,-- eur.

11. Podaním z 17. 4. 2023 žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o úhradu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, lebo žalovaná v 2. rade jej dňa 9. 3. 2023 poukázala na účet sumu 19.375,-- eur. Nad rámec tohto plnenia žalobkyňa nárok na náhradu nákladov za sťaženie spoločenského uplatnenia už nežiadala a teda v tejto časti zobrala žalobu späť.

V priebehu ďalšieho konania žalovaní v 1. a 2. rade so späťvzatím žaloby v tejto časti konania súhlasili a preto súd už nevykonával dokazovanie ohľadne nároku žalobkyne na vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale konanie v tejto časti zastavil.

12. Podaním z 17. 4. 2023 žalobkyňa upresnila aj výšku ďalších uplatnených nárokov a to tak, že na nákup pohonných hmôt za účelom prepravy na rehabilitačné cvičenia uplatňuje za rok 2020 sumu 26,03 eur a nad túto sumu nárok ďalej neuplatňuje. Pokiaľ ide o úhradu nákladov za nákup liekov, či liečebných pomôcok, uviedla, že žiada sumu 495,47 eur a z pôvodných nákladov odrátala nákup minerálnych vôd.

Žiadala tak, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť jej 1.228,82 eur, v čom bola zahrnutá suma 26,03 eur na nákup pohonných hmôt, suma 495,47 eur náhrada nákladov na zakúpenie liekov a liečebných pomôcok a suma 707,32 eur ako nárok na náhradu straty na zárobku.

13. Podaním zo 17. 5. 2023 žalobkyňa znova upresnila žalobu tak, že mimo nároku na náhradu nákladov na pohonné hmoty vo výške 26,03 eur a náhrady za lieky vo výške 495,47 eur uplatňuje aj ďalšie náklady spojené s tým, že 24. 5. 2021 absolvovala operačný zákrok, pri ktorom jej z pravého stehna a členku vybrali pomocné materiály. V súvislosti s týmto operačným zákrokom musela absolvovať predoperačné vyšetrenia a následné rehabilitácie a na dopravu na tieto úkony potrebovala použiť motorové vozidlo. Celkovo na nákup pohonných hmôt na vyšetrenia a rehabilitácie v r. 2021 uplatnila sumu 39,524 eur. Zotrvala aj na nároku na náhradu straty na zárobku vo výške 707,32 eur.

14. Žalovaná v 2. rade uznala a vyplatila nárok žalobkyne na náhradu nákladov za pohonné hmoty vynaložené v súvislosti s liečbou v r. 2020 vo výške 26,03 eur a túto čiastku poukázala žalobkyni na účet dňa 1. 8. 2023.

15. Ďalším podaním z 15. 11. 2023 žalobkyňa konštatovala, že na základe predložených listinných dôkazov uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s liečením, konkrétne nákup liekov a zdravotníckych pomôcok vo výške 426,64 eur, lebo pôvodne zarátala do liečebných nákladov aj úhradu za lieky, ktoré nesúviseli s liečbou a ktorých úhrada bola odrátaná z celkových nákladov. Zároveň uplatnila aj sumu 40,-- eur ako úhradu za inštruktáž o cvičebných metódach a v tomto smere rozšírila žalobu. Konštatovala, že dvakrát zarátala aj náklady na zakúpenie lieku Wobenzym, aj tento náklad odpočítala.

Žiadala tak, aby žalovaní boli zaviazaní uhradiť jej sumu 364,-- eur ako náhradu za jednoposteľovú izbu v kúpeľoch (tento nárok bol žalovanou v 2. rade v plnom rozsahu uspokojený), sumu 39,524 eur ako náhradu pohonných hmôt vynaložených v r. 2021 a náhradu nákladov za nákup liekov a liečebných pomôcok 426,64 eur a nárok na náhradu za stratu času vo výške 707,32 eur.

16. Žalovaná v 2. rade vo vzťahu k nároku na čiastku 40,-- eur titulom úhrady nákladov spojených s rehabilitáciou uviedla, že túto sumu žalobkyni priznala a poukázala na účet žalobkyne.

Pokiaľ ide o úhradu nákladov na lieky, na základe jednotlivých pokladničných dokladov, žalovaná v 2. rade vzniesla námietku premlčania, lebo jednotlivé doklady sú z r. 2020 a žaloba bola súdu doručená až 2. 1. 2023. Poukázala na to, že žalobkyňa si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody len voči žalovanému v 1. rade a podľa ustálenej judikatúry vzťah medzi poisťovateľom a škodcom nemá charakter nerozlučného spoločenstva, ale samostatného a premlčacia lehota preto spočívala len voči žalovanému v 1. rade. Považovala tento nárok voči sebe za premlčaný.

17. Na pojednávaní dňa 8. 2. 2024 žalobkyňa uviedla, že uplatňuje len nárok na náhradu nákladov za zakúpenie liekov a liečebných pomôcok, avšak len vo výške 396,42 eur a nie vo výške 426,64 eur tak ako to uvádzala, lebo došlo k matematickej chybe pri spočítaní vynaložených finančných prostriedkov na zakúpenie liekov. Tiež uplatňuje sumu 39,524 eur ako náklady na zakúpenie pohonných hmôt na rehabilitácie v r. 2021 a 707,32 ako náhradu straty na zárobku.

Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že súhlasia so späťvzatím žaloby a zastavením konania o všetkých nárokoch a ich častiach, kde žalobkyňa zobrala žalobu späť.

18. Predmetom dokazovania a rozhodnutia súdu tak zostali nárok na úhradu nákladov za zakúpenie liekov a liečebných pomôcok vo výške 396,42 eur, nárok na preplatenie pohonných hmôt na vykonanie rehabilitácií v r. 2021 vo výške 39,524 eur a nárok na náhradu za stratu na zárobku vo výške 707,32 eur.

Žalobkyňa k týmto uplatneným nárokom predložila listinné dôkazy a to fotokópie pokladničných dokladov o zakúpení liekov, prehľad o vykonaných rehabilitáciách za r. 2021 a výpočet výšky nákladov na zakúpenie pohonných hmôt a doklad o výške a vyplatení nemocenských dávok za čas práceneschopnosti. Žiadala tiež pripojiť trestný spis sp. zn. 1T/88/2020 a z tohto spisu oboznámiť určité listinné dôkazy.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

19. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/88/2020 mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade bol rozsudkom č. k. 1T/88/2020-333 z 6. 9. 2021 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustil tak, že dňa 21. 1. 2020 v čase okolo 9.35 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: F. smere z mesta F. na obec C. a neprispôbením rýchlosti jazdy, najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty sa s vozidlom dostal do šmyku, následkom čoho prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde sa čelne zrazil s osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo, EČ: F., ktoré viedla vodička A. B., ktorá pri dopravnej nehode utrpela zranenia a to trieštivú zlomeninu tela stehennej kosti vpravo s posunom úlomkov, trimalleolárnu zlomeninu členka vpravo s posunom úlomkov, subluxáciu talu, zlomeninu distálneho článku palca pravej ruky

s posunom, kompresívnu zlomeninu tela 7. krčného stavca a kompresívnu zlomeninu tela 7. hrudného stavca.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 10To/41/2021-389 zamietol odvolanie obžalovaného D. B. a poškodenú A. B. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok č. k. 1T/88/2020-333 nadobudol právoplatnosť dňa 13. 4. 2022.

20. Na pojednávaní dňa 8. 2. 2024 bol ako listinný dôkaz prečítaním oboznámený záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 18. 9. 2020 ČVS: ORP-192/2-VYS-HE-2020 v časti uplatnenia nároku poškodenej na náhradu škody, z ktorého vyplýva, že poškodená si uplatnila škodu vyplývajúcu z nákladov spojených s liečením a pohonných hmôt za účelom dochádzania na rehabilitácie vo výške 896,66 eur, k čomu doložila kópie pokladničných dokladov o nákupe PHM a ostatných nákladov spojených s liečením. Doložila aj lekárske správy, v ktorých sú uvedené presné dátumy jednotlivých rehabilitácií, ktoré absolvovala. V prípravnom konaní poškodená uplatnila škodu na základe pokladničných dokladov, ktoré boli predložené aj v prebiehajúcom konaní a ktoré strany sporu nepopreli a preto súd považoval nárok žalobkyne ohľadne nákupu týchto zdravotníckych pomôcok a liekov za preukázaný.

21. Tak v trestnom konaní, ako aj v prebiehajúcom konaní, predložila žalobkyňa pokladničné doklady o zakúpení liekov a liečebných pomôcok a to:

pokladničný doklad z 14. 9. 2020 na sumu 12,58 eur o zakúpení lieku Vigantolvit D3,
pokladničný doklad z 22. 1. 2020 na sumu 101,-- eur o zakúpení lieku Wobenzym 800,
pokladničný doklad z 20. 2. 2020 na sumu 140,-- eur ako úhradu za pobyt v nemocnici Vranovská nemocnica, a. s.,
pokladničný doklad z 3. 12. 2020 na sumu 16,40 eur o zakúpení lieku Vigantolvit Osteo,
pokladničný doklad z 24. 8. 2020 na sumu 2,96 eur o zakúpení lieku Novalgin,
pokladničný doklad z 3. 6. 2020 na sumu 13,-- eur o zakúpení lieku Collagen WDE 300g,
pokladničný doklad z 5. 2. 2020 na sumu 4,-- eur pomôcka čiapka so šampónom,
pokladničný doklad z 21. 2. 2020 na sumu 9,44 eur o zakúpení lieku Fraxyparin injekcie,
pokladničný doklad z 6. 3. 2020 na sumu 2,80 eur o zakúpení lieku Novalgin 5,
pokladničný doklad z 11. 3. 2020 na sumu 17,30 eur o zakúpení lieku Vigantolvit Osteo,
pokladničný doklad z 7. 4. 2020 na sumu 0,92 eur doplatok za zdravotnú pomôcku francúzska barla,
pokladničný doklad z 13. 3. 2020 na sumu 16,86 eur za pomôcku lomgax – podporný driekový pás,
pokladničný doklad z 3. 4. 2020 na sumu 4,37 eur o zakúpení lieku Novalgin,
pokladničný doklad z 25. 6. 2020 na sumu 8,20 eur o zakúpení lieku Vigantolvit Osteo,
pokladničný doklad z 17. 4. 2020 na sumu 4,34 eur o zakúpení lieku Tabulettae calc. carb.,
pokladničný doklad z 3. 6. 2020 na sumu 3,29 eur o zakúpení lieku Metamistad,
pokladničný doklad z 6. 5. 2020 na sumu 7,61 eur o zakúpení lieku Milgamma N caps,
pokladničný doklad z 4. 5. 2020 na sumu 8,20 eur za výživový doplnok Vigantolvit Osteo,
pokladničný doklad z 2. 7. 2020 na sumu 9,25 eur o zakúpení lieku Novalgin,
pokladničný doklad z 4. 2. 2020 na sumu 13,90 eur o zakúpení zdravotnej pomôcky čiapka.

Žalobkyňa tak predložila pokladničné doklady v celkovej výške 396,42 eur.

22. Žalobkyňa predložila listinné dôkazy súvisiace s absolvovaním operačného zákroku dňa 24. 5. 2021, v rámci ktorého jej z pravého stehna a členku vybrali pomocné materiály, ktoré tam boli zavedené. V súvislosti s tým predložila lekársku správu zo 17. 5. 2021 o tom, že absolvovala interné vyšetrenie pred operáciou, ďalej prepúšťaciú správu Nemocnice Michalovce Svet zdravia, z ktorej vyplynulo, že bola prijatá do tejto nemocnice dňa 23. 5. 2021 a prepustená dňa 26. 5. 2021, predložila doklad o tom, že dňa 4. 6. 2021 v Nemocnici v Michalovciach absolvovala kontrolu zdravotného stavu, ďalej predložila lekársku správu E. I. B. ortopéda o tom, že 10. 8. 2021 absolvovala ošetrenie v tejto ambulancii. Predložila aj dekurz vydaný M. V. medicínske centrum, spol. s r. o. Humenné o tom, že v tomto centre absolvovala v dňoch 27. 9. 2021, 1. 10. 2021, 4. 10. 2021, 6. 10. 2021, 8. 10. 2021, 11. 10. 2021, 12. 10. 2021, 15. 10. 2021, 19. 10. 2021, 21. 10. 2021, 26. 10. 2021, 28. 10. 2021 a 11. 11. 2021 rehabilitácie.

Dôvodom absolvovania rehabilitácií boli diagnózy iná bolesť chrbta na viacerých miestach chrbtice, viaceré zlomeniny hrudníkovej chrbtice, zlomenina krčka stehennej kosti, trímaleolárna zlomenina,

zlomenina hrudníkového stavca a zlomenina 1. krčného stavca. Rehabilitačný program bol ukončený zo subjektívnym zlepšením.

Na horeuvedené vyšetrenia, hospitalizáciu v E. a absolvovanie rehabilitácií žalobkyňa použila osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206, ktoré má spotrebu 5 l na 100 km a vzdialenosť medzi obcou C., kde žalobkyňa býva a mestom F., kde absolvovala rehabilitácie je 15 km. Spiatočná cesta tak predstavuje 30 km. Pri preprave na operačný zákrok je priemerná vzdialenosť medzi obcou C. a Nemocnicou v Michalovciach 40,1 km a spiatočná cesta tak predstavuje 80,2 km.

Dátum cesty	počet kilometrov	Cena paliva za 1l	Spálené litre	Celková suma v €
17.05.2021	30	1,19	1,5 l	1,785
23.05.2021	40,1	1,19	2 l	2,38
26.05.2021	40,1	1,191	2 l	2,382
04.06.2021	80,2	1,19	4 l	4,76
10.08.2021	30	1,259	1,5 l	1,88
27.09.2021	30	1,303	1,5 l	1,95
01.10.2021	30	1,303	1,5 l	1,95
04.10.2021	30	1,326	1,5 l	1,989
06.10.2021	30	1,326	1,5 l	1,989

1,989
08.10.2021
30
1,326
1,5 l
1,989
11.10.2021
30
1,350
1,5 l
2,025
12.10.2021
30
1,350
1,5 l
2,025
15.10.2021
30
1,350
1,5 l
2,025
19.10.2021
30
1,373
1,5 l
2,059
21.10.2021
30
1,373
1,5 l
2,059
26.10.2021
30
1,394
1,5 l
2,091
28.10.2021
30
1,394
1,5 l
2,091
11.11.2021
30
1,395
1,5 l
2,092

Žalobkyňa tak uplatnila sumu 39,524 eur na nákup pohonných hmôt na absolvovanie ciest motorovým vozidlom na horeuvedené rehabilitácie, vyšetrenie a hospitalizáciu v Nemocnici v Michalovciach.

Žalovaní výpočet nákladov na zakúpenie pohonných hmôt nepopreli.

23. V súvislosti s uplatnením nároku na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti žalobkyňa predložila pracovnú zmluvu so zamestnávateľom D. I., z ktorej vyplýva, že od 13. 6. 2017 pracovala ako pomocný pracovník v športovom zariadení na J. K. L. F..

Predložila aj mzdový list za r. 2020 s tým, že iba v mesiaci január 2020 odpracovala 12 dní a v ostatných mesiacoch tohto kalendárneho roka poberala nemocenské dávky.

Z predloženého potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených sociálnou poisťovňou žalobkyni za obdobie od 21. 1. 2020 do 31. 12. 2020 vyplýva, že dňa 13. 3. 2020 jej bola vyplatená suma 2,40 eur ako nemocenská dávka za január 2020, dňa 13. 3. 2020 jej bola vyplatená suma 68,20 eur ako nemocenská dávka za február 2020, dňa 15. 4. 2020 jej bola vyplatená suma 72,90 eur ako nemocenská dávka za marec 2020, dňa 13. 5. 2020 jej bola vyplatená suma 70,50 eur ako nemocenská dávka za apríl 2020, dňa 15. 6. 2020 jej bola vyplatená suma 72,90 eur ako nemocenská dávka za máj 2020, dňa 15. 7. 2020 jej bola vyplatená suma 70,50 eur ako nemocenská dávka za jún 2020, dňa 13. 8. 2020 jej bola vyplatená suma 72,90 eur ako nemocenská dávka za júl 2020, dňa 14. 9. 2020 jej bola vyplatená suma 72,90 eur ako nemocenská dávka za august 2020, dňa 20. 11. 2020 jej bola vyplatená suma 70,50 eur ako nemocenská dávka za september 2020, dňa 12. 11. 2020 jej bola vyplatená suma 72,90 eur ako nemocenská dávka za október 2020 a dňa 8. 12. 2020 jej bola vyplatená suma 18,80 eur ako nemocenská dávka za mesiac november 2020. Spolu tak žalobkyni bola na nemocenských dávkach vyplatená suma 665,40 eur.

24. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia najneskoršie sa právo na náhradu škody premičí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premičacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premičacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

25. Podľa § 4 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

26. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že dňa 21. 1. 2020 došlo k dopravnej nehode, ktorú zapríčinil žalovaný v 1. rade, ktorý bol rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T/88/2020-333 z 6. 9. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 4. 2022 odsúdený za prečin ublíženia na zdraví. Pri dopravnej nehode žalobkyňa utrpela zranenia tak, ako vyplývajú z výroku trestného rozsudku. Žalovaný mal motorové vozidlo povinne zmluvne poistené u žalovanej v 2. rade a tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

Žalobkyňa tak nároky súvisiace s predmetnou dopravnou nehodou uplatnila jednak voči žalovanému v 1. rade v zmysle ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a voči žalovanej v 2. rade ako voči poisťovateľovi žalovaného v 1. rade v zmysle zák. č. 381/2001 Z. z.. Žalobkyňa mala možnosť si vybrať či nárok na náhradu škody uplatní u žalovaného v 1. rade ako osoby, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, alebo u poisťovateľa tohto motorového vozidla, teda u žalovanej v 2. rade. Žalobkyňa sa rozhodla uplatniť nárok na náhradu škody voči obidvom subjektom a teda súd má za to, že obidvaja žalovaní majú vo veci vecnú pasívnu legitímáciu vyplývajúcu priamo z príslušných zákonných ustanovení.

28. Žalobkyňa v dvoch samostatných konaniach uplatnila viaceré nároky súvisiace s poškodením jej zdravia, ktoré utrpela pri predmetnej dopravnej nehode a po procesnom spojení týchto nárokov do jedného konania došlo k viacerým úpravám žalobného petítu.

Žalovaná v 2. rade niektoré z nárokov uznala a vyplatila v priebehu konania, najmä nárok na vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nároku na doplatok za samostatnú izbu v kúpeľnom zariadení, náklady na zakúpenie pohonných hmôt na rehabilitácie v r. 2020, 40,-- eur nárok na inštruktáž ohľadom cvičebných metód a v tejto časti zobrala žalobkyňa žalobu späť. Žalobkyňa zobrala žalobu späť aj ohľadne niektorých nárokov, ktoré uplatnila nesprávne ako je pôvodne žalovaná výška nákladov na pohonné hmoty 350,-- eur a tiež niektoré nároky ohľadne zakúpenia liekov, lebo príslušné lieky nesúviseli s liečbou žalobkyne po príslušnej dopravnej nehode, resp. boli uplatnené duplicitne. Pri niektorých nárokoch žalobkyňa matematicky nesprávne spočítala jednotlivé položky a zobrala žalobu späť aj o sumu, ktorá bola nesprávne uplatnená len z dôvodu omylu pri matematickom spočítaní uplatnených nárokov (lieky, liečebné pomôcky a pobyt v Nemocnici vo Vranove nad Topľou).

29. V tej časti, kde žalobkyňa zobrala žalobu späť, žalovaní so späťvzatím žaloby súhlasili a preto súd konanie ohľadne týchto nárokov zastavil.

30. Predmetom konania tak zostali iba nároky na zakúpenie liekov a liečebných pomôcok vo výške 396,42 eur, nákladov na zakúpenie pohonných hmôt na rehabilitácie v r. 2021 vo výške 39,524 eur a náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 707,32 eur.

31. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody za zakúpenie liekov, liečebných pomôcok a pobyt v Nemocnici vo Vranove nad Topľou, žalovaný v 1. rade sa vyjadril tak, že tento nárok neuznáva, lebo je neúčelný a žalovaná v 2. rade vzniesla námietku premlčania, lebo žalobkyňa voči nej tento nárok neuplatnila v rámci trestného konania a vzhľadom na vynaložené náklady v r. 2020 je tento nárok premlčaný, lebo žaloba bola podaná až v r. 2023.

Súd sa musel v prvom rade vyporiadať s námietkou premlčania vznesenou žalovanou v 2. rade

Pri práve na náhradu škody je stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna a objektívna. Ich začiatok je stanovený samostatne, kým objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti, subjektívna plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

Občiansky zákonník viaže premlčanie práva z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby na časovú podmienku uplynutia dvojiročnej doby na vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom premlčacia doba začína plynúť dňom, keď sa poškodený o škode skutočne (nie iba predpokladane) dozvedel, t. j. kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde.

Subjektívne premlčacia doba má osobitný význam vo vzťahu vo vzťahu ku škode na zdraví, pri ktorej neexistuje žiadna objektívna premlčacia lehota. Aj v týchto prípadoch je však začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa poškodený dozvedel, aká škoda na zdraví mu vznikla. Samotná skutočnosť, že škoda iba vzniká, resp. existencia škodovej udalosti, je z tohto hľadiska nerozhodná.

32. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Plynutie premlčacej doby sa riadi všeobecným princípom neustáleho plynutia (tempus continuum), t. j. plynutie času je súvislé. Z uvedenej všeobecnej zásady stanovuje zákon určité výnimky, ktoré

označujeme ako spočívanie plynutia premlčacej lehoty a pretrhnutie plynutia premlčacej lehoty. Spočívanie plynutia premlčacej doby v užšom slova zmysle predstavuje stav, kedy v dôsledku určitej právnej skutočnosti (prekážky) plynutie premlčacej doby sa prerušuje (spočíva jej plynutie) a keď prekážka odpadne, plynutie premlčacej doby pokračuje. V širšom slova zmysle sa pod pojem spočívania premlčacej doby zaraďujú i prípady, kedy premlčacia doba v dôsledku určitej prekážky nezačne plynúť napriek tomu, že inak by tu boli splnené podmienky pre začiatok jej plynutia (§ 113 Občianskeho zákonníka).

33. Poškodený sa môže domáhať náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla priamo proti prevádzkovateľovi (§ 427 a nasl. OZ), pričom za prevádzkovateľa uhradza škodu poisťovateľ podľa § 15 ods. 1 veta prvá zák. č. 381/2001 Z. z., voči vodičovi motorového vozidla podľa § 420 Občianskeho zákonníka a proti poisťovateľovi, pričom v tomto prípade je povinný svoj nárok preukázať (§ 15 ods. 1 veta druhá zák. č. 381/2001 Z. z.). Keďže ide o tri rozdielne zodpovednostné subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za vzniknutú škodu na základe rôznych ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom v prípade poisťovateľa ide dokonca o iný zákon a preto lehota na uplatnenie nároku voči každému z týchto subjektov začína plynúť a plynie osobitne.

Ustanovenie § 15 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. upravuje iba to, že vo vzťahu k obidvom subjektom sa uplatňuje rovnaká právna úprava dĺžky premlčacej doby, ale v žiadnom prípade ho nemožno interpretovať tak, že napríklad eventuálne spočívanie plynutia premlčacej doby týkajúce sa jedného subjektu predstavuje automaticky spočívanie plynutia premlčacej doby týkajúce sa druhého subjektu. Objektívne môže nastať situácia ako aj v prejednávanej spore, keď si poškodené uplatnila nárok v trestnom konaní voči žalovanému v 1. rade, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, ale nie voči poisťovateľovi. V takom prípade dôjde k spočívaniu premlčacej doby len vo vzťahu k škodcovi.

Tu súd poukazuje aj na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS/294/2018 z 3. 5. 2018, zo záverov ktorého vyplýva, že počiatok plynutia premlčacej doby a jej prípadné spočívanie sa posudzuje u každého účastníka právneho vzťahu samostatne.

Rovnako tak z rozsudku Najvyššieho súdu SR 5Cdo/102/2017 z 23. 4. 2020, ktoré bolo uverejnené pod č. 35 v Zbierke stanovísk NS SR č. 3/2000 vyplýva, že: „Uplatnenie nároku na nemajetkovú ujmu poškodenou osobou, pozostalou po blízkej osobe, usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla v trestnom konaní voči osobe, ktorá škodu spôsobila, nemá za následok spočívanie plynutia premlčacej doby počas trvania trestného konania i voči poisťovateľovi osobe, ktorá škodu spôsobila.“

34. Keďže plynutie a spočívanie premlčacej lehoty pri nárokoch žalobkyne na náhradu škody spočívajúcu v nákupe liekov a liečebných pomôcok a pobyt v Nemocnici vo Vranove nad Topľou sa posudzuje samostatne voči žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade, súd tento nárok žalobkyne voči žalovanej v 2. rade považoval za premlčaný.

Žalobkyňa predložila pokladničné doklady o zakúpení liekov, liečebných pomôcok a úhradu pobytu v Nemocnici vo Vranove nad Topľou za obdobie od 22. 1. 2020 do 3. 12. 2020. Pri každom zakúpení lieku alebo liečebnej pomôcky, alebo úhrade za pobyt v nemocnici začala plynúť samostatne premlčacia lehota a keďže posledný pokladničný doklad je z 3. 12. 2020, dvojročná premlčacia lehota uplynula najneskôr 4. 12. 2022. Žalobkyňa žalobu podala elektronicky tak, že táto bola súdu doručená dňa 2. 1. 2023.

Žalovaná v 2. rade vzniesla námietku premlčania, ktorú súd akceptoval a z toho dôvodu nemohol žalovanú v 2. rade zaviazať na úhradu sumy 396,42 eur.

35. Voči žalovanému v 1. rade nárok na úhradu sumy 396,42 eur nie je premlčaný, lebo z obsahu trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/88/2020 vyplýva, že poškodená dňa 18. 9. 2020 pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu uplatnila nárok na náhradu škody – náklady spojené s liečením a náklady na pohonné hmoty za účelom dochádzania na rehabilitácie vo výške 896,66 eur. Rozsudok sp. zn. 1T/88/2020 nadobudol právoplatnosť dňa 13. 4. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove. K dopravnej nehode došlo 21. 1. 2020. Od nehody do uplatnenia nároku v prípravnom konaní uplynula lehota takmer 9 mesiacov a od uplatnenia nároku do právoplatného skončenia trestného konanie lehota

spočívala. Išlo o obdobie ďalších takmer 9 mesiacov. Žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu nákladov na zakúpenie liekov, liečebných pomôcok a pobyt v Nemocnici vo Vranove nad Topľou elektronicky dňa 31. 12. 2022 s tým, že žaloba bola tunajšiemu súdu doručená 2. 1. 2023. Keďže premlčacia lehota plynula od dopravnej nehody, po uplatnenie nároku v prípravnom konaní a následne po právoplatnosti trestného rozsudku do uplatnenia nároku v civilnom konaní zhruba 18 mesiacov a premlčacia lehota je dvojročná, nárok voči žalovanému v 1. rade nie je premlčaný.

36. Žalovaný v 1. rade tento nárok neuznal s odôvodnením, že pokladničné doklady predložené žalobkyňou sú nečitateľné a nie je preto zrejmé, čo bolo predmetom nákupu a za čo žalobkyňa zaplatila. Žalovaný v 1. rade tak považoval tieto náklady za nepreukázané a po predložení čitateľných fotokópií pokladničných dokladov a špecifikácie užívania zakúpených liekov sa k veci už nevyjadril.

37. Súd žalobe vyhovel, pokiaľ ide o uplatnenú sumu 396,42 eur a na jej úhradu zaviazal žalovaného v 1. rade. Listinnými dôkazmi mal za preukázané, že žalobkyňa zakúpila lieky a liečebné pomôcky, ktoré sú v príčinnej súvislosti so zraneniami utrpými pri predmetnej dopravnej nehode. Išlo buď o lieky predpísané príslušným lekárom alebo odporúčané výživové doplnky a zdravotné pomôcky. Sumu 140,-- eur uhradila žalobkyňa dňa 20. 2. 2020 za liečenie v Nemocnici vo Vranove nad Topľou. Žalobkyňa by predmetný pobyt v nemocnici, ako aj zakúpenie liekov a liečebných pomôcok nemusela uhradiť, ak by nedošlo k dopravnej nehode, ktorú zapríčinil žalovaný v 1. rade.

Žalobkyňa preukázala všetky atribúty potrebné pre vyhoviecie nároku na náhradu škody, lebo žalovaný porušil právnu povinnosť, za ktorú bol odsúdený právoplatným rozsudkom súdu, preukázala existenciu škody a zároveň ju vyčíslila a tiež preukázala, že medzi škodou a porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného v 1. rade je príčinná súvislosť. Zároveň bolo preukázané aj zavinenie žalovaného v 1. rade vo forme nedbanlivosti pri spáchaní prečinu ublíženia na zdraví. Žalovaný v 1. rade by sa mohol zodpovednosti zbaviť len v zmysle § 428 OZ, čo však preukázané nebolo.

Nákup jednotlivých liekov, liečebných pomôcok ani náhradu za pobyt v Nemocnici vo Vranove nad Topľou žalovaný v 1. rade osobitne nenamietal, bránil sa len tým, že doklady sú nečitateľné a vynaložený náklad neúčelný. Súd sa s týmto tvrdením žalovaného v 1. rade nemohol stotožniť, lebo žalobkyňa svoj nárok riadnym spôsobom preukázala a do konania predložila čitateľnú podobu pokladničných dokladov o vynaložených finančných prostriedkoch. Súd tak v tejto časti žalobe vyhovel.

38. Druhým nárokom, ktorý zostal predmetom sporu z dôvodu, že žalovaná v 2. rade ho odmietla preplatiť, bol nárok na zaplatenie sumy 39,524 eur vynaloženej na zakúpenie pohonných hmôt na absolvovanie vyšetrení, cesty do zdravotníckeho zariadenia a späť a vykonanie ciest na rehabilitácie, tak ako ho žalobkyňa uplatnila podaním zo 17. 5. 2023.

Tento nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že 24. 5. 2021 absolvovala v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, operačný zákrok, v rámci ktorého jej z pravého stehna a členku vybrali materiál, ktorý tam bol zavedený pri operácii. V súvislosti s týmto operačným zákrokom musela absolvovať dňa 17. 5. predoperačné vyšetrenie, na ktoré sa dopravila motorovým vozidlom z miesta trvalého bydliska obce C. na vyšetrenie do Nemocnice v Humennom. Predložila o tom lekársku správu.

Zároveň žalobkyňa predložila prepúšťaciu správu z Nemocnice Svet zdravia Michalovce, podľa ktorej bola hospitalizovaná v tejto nemocnici od 23. 5. 2021 do 26. 5. 2021. Žalobkyňa sa dopravila na hospitalizáciu motorovým vozidlom a to z miesta trvalého bydliska, čo je obec C. do Michaloviec a rovnakým spôsobom sa dopravila domov po absolvovaní hospitalizácie v Nemocnici v Michalovciach.

Ďalej žalobkyňa predložila súdu dekurz spoločnosti M. V. Medicínske centrum, spol. s r. o. Humenné, podľa ktorého v dôsledku diagnóz utrpých pri dopravnej nehode absolvovala rehabilitácie od 27. 9. 2021 do 15. 10. 2021. Na tieto rehabilitácie sa prepravila motorovým vozidlom z obce C. do mesta F. a späť. Mimo toho absolvovala aj kontrolné vyšetrenie v E. dňa 4. 6. 2021 a vyšetrenie u ortopéda dňa 10. 8. 2021, o čom tiež predložila lekárske správy a na tieto vyšetrenia sa dopravila motorovým vozidlom.

Žalobkyňa vypočítala množstvo použitých pohonných hmôt a sumu, ktorú zaplatila za tieto pohonné hmoty.

Žalovaní v 1. a 2. rade odmietli uznať tento nárok a žalovaná v 2. rade ho odmietla preplatiť bez bližšieho zdôvodnenia. Náklady na absolvovanie rehabilitácií za r. 2020 pritom žalovaná v 2. rade uznala a preplatila.

Súd nárok žalobkyne vo výške 39,524 eur považoval za opodstatnený, preukázaný a v príčinnej súvislosti so zranením, ktoré utrpela pri dopravnej nehode.

Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa musela dňa 24. 5. 2021 absolvovať operáciu, pri ktorej jej z tela boli vybrané materiály vložené do pravého stehna a členka pri operáciách po dopravnej nehode. Teda v každom prípade bolo preukázané, že operácia, predoperačné vyšetrenie, kontrolné vyšetrenie a rehabilitácie, ktoré absolvovala, sú v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Bez tejto dopravnej nehody by jej neboli do tela vložené cudzie materiály, ktoré následne museli byť vybrané ďalšou operáciou. Na to nadväzovali rehabilitácie, pričom v dekurze od rehabilitačného centra sú uvedené diagnózy spojené s týmito rehabilitáciami, ktoré sú súladné so zraneniami, ktoré žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode.

Žalovaní v 1. a 2. rade len vo všeobecnosti tento nárok namietali, lebo podľa žalovanej v 2. rade je neopodstatnený. Samotnú výšku finančných prostriedkov za zakúpené pohonné hmoty podľa prehľadu žalobkyne v podaní z 17. 5. 2023 žalovaní nespochybnili. Súd považoval sumu 39,524 eur za opodstatnenú, vynaloženú v súvislosti s liečbou zranení, ktoré utrpela žalobkyňa pri dopravnej nehode a zároveň vyčíslenú na základe počtu kilometrov, ktoré absolvovala žalobkyňa prostredníctvom motorového vozidla, ktoré má spotrebu 5 l paliva na 100 km a cenou pohonných hmôt v dňoch, kedy tieto lekárske výkony žalobkyňa absolvovala.

Na zaplatenie tejto sumy zaviazal súd žalovaných v 1. a 2. rade tak, že zaplatením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, lebo nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných. Nejde teda o solidárnu zodpovednosť, lebo žalovaný zodpovedá za škodu ako prevádzkovateľ a priamy škodca a žalovaná v 2. rade ako poisťovateľ.

39. Tretím nárokom, ktorý žalobkyňa uplatnila a žalovaní ho neuznali, bol nárok na náhradu straty na zárobku počas práceneschopnosti. Žalobkyňa uviedla, že v čase od 27. 1. 2020 do 31. 12. 2020 bola práceneschopná a v uvedenom období poberala len nemocenské dávky tak, ako vyplývajú z prehľadu sociálne poisťovne. Ako rozdiel medzi výškou poberaných nemocenských dávok a mzdou určila sumu 707,32 eur s tým, že vychádzala z rozhodujúceho obdobia, ktorým je kalendárny štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Jej priemerná mesačná hodinová mzda bola v r. 2019 2,989 eur a priemerný mesačný zárobok z rok 2019 bol tak 129,97 eur. Žalobkyňa vypočítala rozdiel medzi týmto zárobkom a vyplatenými nemocenskými dávkami a žiadala doplatiť sumu 707,32 eur.

Žalovaní vzniesli námietku premlčania voči tomuto nároku a súd ju posúdil ako dôvodnú.

Žalobkyňa predložila súdu potvrdenie sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach vyplatených za obdobie od 21. 1. 2020 do 31. 12. 2020. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že jednotlivé dávky boli vyplatené od 13. 3. 2020 do 8. 12. 2020, pričom posledná je za mesiac november 2020.

V zmysle ust. 446 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Nárok za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti je časovo vymedzený obdobím práceneschopnosti a začína sa uznaním poškodeného za neschopného na výkon práce. O výške nároku na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti sa poškodený spravídla dozvie až pri výplate poslednej dávky nemocenského alebo náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti a až od tej doby môže svoj nárok z uvedeného dôvodu špecifikovať a od tejto doby začína plynúť aj premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 106 OZ.

V prípade žalobkyne bolo samotným potvrdením sociálnej poisťovne preukázané, že posledná nemocenská dávka jej bola vyplatená dňa 8. 12. 2020 za mesiac november 2020. To znamená, že týmto dňom sa žalobkyňa nepochybne dozvedela výšku náhrady za stratu na zárobku počas trvania práceneschopnosti a mohla ju prvýkrát uplatniť už 9. 12. 2020. Urobila tak podaním žaloby na súd elektronicky 31. 12. 2022 s tým, že žaloba bola súdu doručená dňa 2. 1. 2023. Žalobkyňa tak nárok na

náhradu na stratu na zárobku uplatnila po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňom 9. 12. 2022. Vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania súd nemohol tento nárok žalobkyni priznať a musel byť v celom rozsahu zamietnutý.

Žalobkyňa žiadne iné listinné dôkazy k tomuto nároku nepredložila a nevysvetlila ani dôvod, prečo jej nemocenská dávka bola vyplatená len za mesiac november 2020, keď sama tvrdila, že bola práceneschopná do 31. 12. 2020. Z potvrdenia sociálnej poisťovne však vyplýva, že nemocenské dávky jej boli vyplácané len v období od 31. 1. 2020 do 8. 11. 2020. Za mesiac december 2020 jej žiadna nemocenská dávka vyplatená nebola a teda lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula vyplatením poslednej dávky za mesiac november 2020 a to dňa 8. 12. 2020.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Žalobkyňa v konaní 6C/146/2022 uplatnila sumu 364,-- eur a pôvodne v konaní 5C/1/2023 uplatnila sumu 22.365,98 eur. Spolu tak nárok žalobkyne voči obidvom žalovaným bol uplatnený v celkovej výške 22.729,98 eur. Voči žalovanému v 1. rade bola úspešná žalobkyňa do výšky 435,94 eur (396,42 eur a 39,52 eur). Voči žalovanej v 2. rade bola úspešná len čo do sumy 39,524 eur.

V priebehu konania žalovaná v 2. rade vyplatila sumu 364,-- eur ako doplatok za samostatnú izbu, 26,03 eur za nákup pohonných hmôt a 40,-- eur za kurz rehabilitácie. Takto spolu zaplatila 430,03 eur a v tejto časti procesne zavinila zastavenie konania, lebo tieto nároky uhradila až po podaní žaloby na súd. Žalobkyni by tak patrila náhrada trov konania zo sumy 865,97 eur, lebo 435,944 eur jej súd priznal a 430,03 eur bolo späťvzatých v dôsledku vyplatenia tejto sumy v priebehu konania žalovanou v 2. rade.

Žalovaným by patrila náhrada trov konania zo sumy 21.844,32 eur, lebo žalobkyňa zavinila zastavenie konania vo výške 20.709,-- eur, ktoré žalovaná v 2. rade vyplatila ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Suma 707,32 eur bola zamietnutá z dôvodu uplatnenej námietky premlčania za náhradu za stratu na zárobku počas PN a sumu 428,-- eur žalobkyňa zobrala späť, lebo išlo o neoprávnene uplatnené náklady na liečenie (pôvodne nákup PHM 350,-- eur a duplicitne uplatnený liek Wobenzym, ako aj uplatnené lieky nesúvisiace s liečením po dopravnej nehode).

Najväčšou položkou, pri ktorej žalobkyňa zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, bolo vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 19.375,-- eur, pričom nad rámec tejto sumy žalobkyňa na žalobe už netrvala.

Na vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyňa vyzvala žalovanú v 2. rade výzvou zo 7. 11. 2022, ktorá bola žalovanej v 2. rade doručená dňa 8. 11. 2022. Žalobkyňa podala na súd žalobu dňa 31. 12. 2022, hoci ešte neuplynula trojmesačná lehota na poskytnutie poisťného plnenia v zmysle ust. § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z.. V zmysle ust. § 11 ods. 7 a 8 zák. č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti a ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Žalovaná v 2. rade obdržala odborné vyjadrenie spoločnosti Forensic k výške náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 8. 2. 2023, 6. 3. 2023 ukončila likvidáciu poisťnej udalosti a 9. 3. 2023 vyplatila sumu 19.375,-- eur. Žalobkyňa podala žalobu na súd predčasne pred uplynutím trojmesačnej lehoty na posúdenie výšky uplatneného poisťného plnenia a po uplynutí tejto lehoty mala nárok len na úrok z omeškania, ktorý si neuplatnila.

Náhrada trov konania by tak mala byť priznaná žalovaným, lebo z celkovo uplatnenej sumy 22.729,98 eur bola žalobkyňa úspešná len do sumy 865,97 eur. V prevyšujúcej časti buď súd žalobu zamietol alebo žalobkyňa zavinila zastavenie konania.

41. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatňovaní základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa však neuplatní vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP. Toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, aj od zásady zodpovednosti za zavinenie.

42. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania a použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z toho dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Zákon to však bližšie nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo k určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania, alebo charakterom procesnej situácie. Ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

43. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, pričom vezme na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hrať trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ako by sa také rozhodnutie dotklo majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie (IUS188/08). Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprimerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP.

Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad. Je to odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania.

44. Súd za dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP považoval druh konania a nároky v ňom uplatnené. Žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode rozsiahle zranenia, dôsledkom ktorých bola liečba a nutnosť podrobiť sa operácii, reoperácii, absolvovať viaceré rehabilitácie, zakupovať si lieky a liečebné pomôcky. Podľa názoru súdu by bolo nespravodlivé, ak by za takej situácie mala uhradiť trovy konania tomu, kto predmetnú dopravnú nehodu spôsobil, prípadne poisťovateľovi škodcu. Aplikáciou ust. § 257 CSP súd odstránil neprimeranú tvrdosť zákona v tom, že ak by striktno postupoval podľa pomeru úspechu a neúspechu vo veci a pomeru zavinenia zastavenia konania, náhrada trov by musela byť priznaná žalovaným. Žalobkyňa je však tou, ktorá bola poškodená na zdraví len z dôvodu, že žalovaný v 1. rade porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona pri vedení motorového vozidla a spôsobil dopravnú nehodu. Následky liečenia zranení utrpенých pri predmetnej dopravnej nehode budú dlhodobé a vyžadovali si jednak dlhodobú práceneschopnosť so znížením príjmu žalobkyne a jednak množstvo vynaložených finančných prostriedkov či už na zakúpenie liekov, liečebných pomôcok a pobytov v nemocnici. Život žalobkyne po dopravnej nehode je diametrálne odlišný od toho, ktorý viedla (vzhľadom na zdravotný stav) pred touto dopravnou nehodou. Ak by žalobkyňa musela vynaložiť ďalšie, nemalé finančné prostriedky na úhradu trov konania žalovaných, išlo by o neprimeraný následok dopravnej nehody, ktorú nezavinila. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu preto súd žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobkyňi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CPS podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.